

האדיר השבועי

שיעורו השבועי
של מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק
רבנו בניהו יששכר שמואל שליט"א

גליון מס' 143
פרשת האזינו-יו"כ התשפ"ז

ההכנות לשבת שובה וליום האדיר בימי שנה

יום המהפך • שירת האזינו • יום השטיפה היסודית • אבא הגיע מרחוק - הוא מחכה למטה • לא לכבות את מדפסת הכסף! • דיבור של יהודי • כל אחד כמו אדמו"ר • לטפל בדירה המזוהחת • כוחה העל טבעי של התשובה • תלוין ועומדים • סולחן לישראל • לקפוץ על המציאה • אריה שאג מי לא ירא • 15 שם מנעו את הכניסה לנן עדן • הדיבוק מאיזמר • "שבת שבתון" • להכין את סדר העבודה • סרדינים = סר-דינים • הנהגות היום הקדוש

בן אחד? הרי אפילו השפחות ילדו 2 בנים, שרחל לכל הפחות תהיה כאחת השפחות, שיהיו לה 2 בנים!"

והתקבלה תפילתה, וה' הפך את העובר שבבטנה מזכר לנקבה - וכך נולדה דינה, וכך לרחל נולד יוסף. ולכן יוסף היה מסלסל בשערו וכל זה - מפני שבמקורו היה נקבה. ומתי הקב"ה הפך את זה? בראש השנה - כי בראש השנה הבריאה מתחדשת והכל נהפך. תראו איזה כח יש לנו! ה' יתן לעמו ישראל את הכח הזה!

טורפים מצוותיו בפניו

הנה זכינו כבר לרוב עשרת ימי תשובה, והלילה אנחנו כבר נכנסים ליום השביעי - מה נשאר לנו? שביעי, שמיני, תשיעי, ויום הכיפורים. אבל העיקר שיש לנו עכשיו לפנינו גם את שבת שובה! "שובה ישראל עד ה' אלקיך" - וצריך שנעשה אותה בדחילו ורחימו, חזק בכל הכוחות שלנו. כמה זה חשוב! כמה זה חזק! איזו זכות גדולה!

נוהגים ללמוד בעשי"ת עשרה פרקים של הרמב"ם, ואני רוצה לקרוא לכם הלכה ברמב"ם, בהלכות תשובה פרק ז' הלכה ז', זה לשונו: כמה מעולה מעלת התשובה, שאמש היה זה מובדל מה' אלהי ישראל - אמש, לפני שעשה תשובה - שנאמר עוונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם, וצועק ואינו נענה, שנאמר גם כי תרבו תפילה איני שומע - וממשיך הרמב"ם - כשעושה מצוות, טורפין אותן בפניו, שנאמר מי ביקש זאת מידכם רמוס חצרי.

הכל התהפך השבוע!

הנה זכינו זכות גדולה ועצומה לעבור את כל חודש אלול בבחינת "אני לדודי ודודי לי" - שבו התחזקנו, ואז זכינו להגיע ליום הדין הגדול והנורא - "אתם נצבים כולכם לפני ה' אלקיכם" - ראש השנה תשפ"ז, שחל השנה בימים שבת וראשון. ואחר כך גם זכינו לצום גדליה.

כל אדם צריך לדעת, שבראש השנה ברגע שהקב"ה רואה שהאדם מתקרב אליו, הוא לוקח את האדם, ומוריד עליו אור גדול המאיר בו בכל רמ"ח איבריו ושם"ה גידיו, והופך אותם הכל מחדש! ומדוע יש את הכח הזה בראש השנה? כי ביום ראש השנה הקב"ה ברא את אדם הראשון, ומאז ועד היום זה נתן כח בבריאה, שבראש השנה בכל שנה, האדם מתהפך, הוא זוכה להיות בריה חדשה.

ואיפה ראינו אנשים שנהפכו ממש לבריאה חדשה? שרה אמנו וחנה שתיהן נפקדו בראש השנה, ולפני זה לא היה להן רחם כלל, הן לא יכלו להוליד בשום אופן! לא שרה ולא חנה! אבל בראש השנה הקב"ה ברא אותן מחדש, ונתן להן כח חדש ואדיר להוליד, ברא בהן הכל מחדש!

כך היה גם אצל לאה אמנו, שבהתחלה נתעברה בֶּן, והיה אמור להוולד לה יוסף, אבל לאה ידעה שאם יהיה לה בן, לרחל ישאר רק בן אחד, כי ידעו שיהיו 12 בנים, לכן התפללה לאה על אחותה: "ריבונו של עולם! מה יהיה עם אחותי רחל? ישאר לה ללדת רק

לחסריות ולהנצחות ניתן להתקשר: 02-6249000 | לקבלת העלון דרך המייל שלח בקשה <m6222560@gmail.com>

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "נהר שלום" בשעה 7:15 בערב ומועבר דרך הלויין, הרדיו ועוד ניתן לשמוע את השיעור בקול התורה שעי"י ישיבתנו הקדושה 0799-111-925 שלוחה 3

י-ם ת"א חיפה ב"ש

כניסה: 6:05 6:23 6:25 6:25

יציאה: 7:17 7:18 7:19 7:18

ר"ת 7:53 7:56 7:55 7:55

ורוחה אותו, עד שיום אחד אמר לו הבן: "אבא, אתה יודע מה? אתה כ"כ רוצה לראות אותי? תבוא אתה אלי לאמריקה".

בלית ברירה האבא הסכים, ונסע לאמריקה. הגיע לשדה התעופה, חשב שבנו מחכה לו שם עם המרצדס... אף אחד לא חיכה. חשב: "אולי שלח נהג" - שום דבר. לקח מונית, ארז את כל המזוודות עם המתנות, מה לא הביא בשביל הקרבה עם הבן שלו... נסע, וחשב: "בטח מחכה לי שם קבלת פנים עם מודעות ושלטים ושטיח אדום". הגיע, לא רואה כלום... הוא אומר אולי בלונים בפתח של הבית... לא רואה כלום... דופק בדלת, מצלצל בפעמון. והוא שומע את הבן: "מי זה?" ואבא אומר: "זה אני, אבא!" והבן צועק: "אבא, סליחה, קשה לי לקום עכשיו, קח לך מלון ממוזל, ומחר אני אבוא לבקר אותך"...

האב כמוט התעלף, ואמר בכעס: "עכשיו אני נוסע בחזרה לארץ! אני טרחתני ובאתי עד אליך, ואתה אומר לי לך למלון? אין לך בוש?!" כך הקב"ה מחכה לנו, מתגעגע אלינו, ובעשרת ימי תשובה אומר לנו: "אני בא אליכם!" - "עזרו ישנים! קול דודי דופק, פתחי לי אחותי רעיתי".

בשיר השירים, הקב"ה קורא לעם ישראל - "תמתי". שזה "תאומתי" - אתם התאומה שלי, אני אוהב אתכם! אבל מה לעשות, לפעמים הלב שלנו קשה כמו אבן. לכן לכל הפחות עכשיו תחזור! אדוני! שערי שמים פתוחים! "שובה ישראל עד ה' אלקיך" - האם אין לנו בוש? עכשיו הזמן להתקרב לאבינו שבשמים!

"איפה אני רמוז בהאינו?"

בשבת הזו קוראים את שירת האיזנו. הרמב"ן כותב, ששירת האיזנו "עניינה נכבד מאד", שמושה רבנו הזכיר בה את כל הטובות ואת כל המעלות שגמל ה' יתברך לעם ישראל לפני מתן תורה, במצרים, בים, במדבר, וגם הטובות שעתידי הקב"ה להכניס את עם ישראל לארץ ישראל, וכן מזכיר בה מה יהיה לעתיד בימות המשיח - "שינקום מאויביו".

וממשיך הרמב"ן ש"גם מזכיר בה את הטוב הצפון לצדיקים לעתיד לבא, תחיית המתים ועולם הבא, וכל המאורעות האלה רמוזים בפרשת האיזנו, וכך גם רמוזים כל נשמות עם ישראל", ואומר הרמב"ן "אין קץ לרמזים שיש בפרשה הזו". ואחד מתלמידי הרמב"ן ששמע את זה, אמר לרמב"ן: "איפה אני רמוז בפרשה?", והרמב"ן הראה לו.

השולחן ערוך פוסק ששירת האיזנו נכתבת בתורה בשני טורים, שכל שורה מחולקת לשניים, ובאמצע כל שורה, יש רווח. ויש בה שבעים שורות, רמז לשבעים אומות העולם שהקב"ה מכניע אותם. ויש בה 52 פסוקים, כנגד חמישים ושתיים פרשיות התורה, חוץ מפרשת האיזנו. וגם אליהו עולה בגימטריא חמישים ושתיים. כי לעתיד לבא אליהו יגיד לנו את כל סתרי התורה ורזיה. ומניין התיבות שיש בפרשת האיזנו, זה תרי"ג עם הכולל. כמנין כל תרי"ג מצוות. וגם "השמים

אבל היום אחרי שעשה תשובה ועזב את הרע ואמר: "רבנו של עולם חטאתי עויתי ופשעתי ואני חוזר בתשובה שלימה", עכשיו המצב שלו הוא הבדל שמייים וארץ, וכך לשון הרמב"ם: היום הוא מודבק בשכינה, שנאמר ואתם הדבקים בה' אלהיכם, היום הוא צועק ונענה מיד, שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה, ועושה מצוות, מקבלים אותן בנחת ושמחה - פורסים לו שטיח אדום - שנאמר כי כבר רצה אלהים את מעשיך ולא עוד אלא שמתאווים להם - למצוות של האדם הזה - שנאמר וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות.

איזה לשון זהב של הרמב"ם! מה זה מעלת התשובה?! לפני כן "טורפים לו תפילתו", "צועק ולא נענה", "מובדל מה' אלהי ישראל". אבל עכשיו, אחרי שעשה תשובה?! "בוא! אתה מתוק!" רק אמר "רבנו של עולם חטאתי עויתי פשעתי, אני מתחרט". הכל התהפך, והדברים מבהילים. כמה אדם שעושה תשובה זוכה לדברים גדולים. ואם לא עושה תשובה, כמה מכשולים ניצבים בפניו.

יורד מהמטוס וחפש מרצדס...

בעשרת ימי תשובה הקב"ה אומר לנו: "שובה ישראל עד ה' אלקיך" - "תחזרו אלי!" ואם אתם לא באתם אלי - אני בא אליכם. בעשרת ימי תשובה הקב"ה יורד אלינו.

משל למה הדבר דומה? היה עשיר גדול אחד, שהיה לו בן יחיד, שהיה מפנק אותו מאוד, מה הוא יעשה עם הכסף? התענוג שלו זה לתת לאשתו ולבן. ואכן הוא פינק את הבן היחיד בכל מה שאפשר: עד שחיתן אותו עם אשה טובה, בנה לו וילה, מילא לו כסף בחשבונות הבנקים, קנה לו ולאשתו מרצדסים...

לימים, לא עלינו, אשתו של העשיר נפטרה, והוא נשאר לבדו. יום אחד אומר הבן לאביו: "אבא, אני רוצה לעבור לגור באמריקה". אמר לו האב: "אבל אני ישאר כאן לבד! כל מה שאתה צריך, אני אתן לך הכל, למה אמריקה?" אבל הבן אמר: "אני מוכרח ללכת". ואבא מתחנן: "אבל איך אראה אותך?" והבן אומר: "נבוא לבקר מדי פעם". מה יכל האב לעשות? גם האשה לוהצת. והבן נסע לגור באמריקה.

הגיע, לא רואה כלום... הוא אומר אולי בלונים בפתח של הבית... לא רואה כלום... דופק בדלת, מצלצל בפעמון. והוא שומע את הבן: "מי זה?" ואבא אומר: "זה אני, אבא!" והבן צועק: "אבא, סליחה, קשה לי לקום עכשיו, קח לך מלון ממוזל..."

האבא מחכה לבן שלו... שירים טלפון מאמריקה שיתקשר... אבל הראש של הבן כבר שקוע בהבלי העולם החדש. עד שהאב התקשר אליו והתחנן אליו: "בוא לבקר אותי!" והבן היה דוחה

"הוא פתח לי! מה אתה רוצה?"

ובאמת, כל דיבור של יהודי הוא פועל, אדם לא יחשוב: "אז דיברתי מה קרה?" זה לא נכון! לכל דיבור של יהודי יש כח אדיר! אם זה דיבור טוב, דברי תורה, הדיבור הזה מעמיד את כל העולם. וגם אם זה דיבור לא טוב, גם כן יש לזה כח.

ופתאום היא נתקלת באיזה גבשושית, והיא חושבת שיש מחסום ענק לפנייה, והיא מחפשת נתיבים אחרים, והיא לא מעלה בדעתה שמעל לגובה העינים שלה, יש עולם שלם עם מושגים אחרים לגמרי...

למשל, לפעמים הקב"ה רואה שהשטן פותח את הפה שלו, ומקטרג "הבנים שלך, עשו ככה וככה..." והקב"ה אומר לו: "מה יש לך? תסגור את הפה שלך! כרפ"ס - כלל ראשון פה סתום... מה אתה מדבר?" חתום פה שטן ואל ישטין עלינו... אבל השטן אומר: "אדוני, פלוני הבן שלך פתח לי את הפה. הוא דיבר לא יפה, וברגע שהוא דיבר לא טוב, הוא פתח לי את הפה, מה אתה רוצה ממני?" זה הכח האדיר שיש בכל דיבור ודיבור, ואת זה משה רצה ללמדנו.

גם כאשר ה' נראה "לנגדי"

"הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט, אל אמונה ואין עוול" - אדם צריך לדעת שיש דברים שאדם לא מסוגל להבין, רק הקב"ה שצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו, מראשית ועד אחרית, הוא יכול לפעול.

והרי אנחנו דומים לנמלה שסוחבת בפה שלה איזה גרגיר חיטה, ופתאום היא נתקלת באיזה גבשושית, והיא חושבת שיש מחסום ענק לפנייה, והיא מחפשת נתיבים אחרים, והיא לא מעלה בדעתה שמעל לגובה העינים שלה, יש עולם שלם עם מושגים אחרים לגמרי...

אנחנו לא התרגלנו לעובדה שהעולם לא מתחיל ונגמר בגובה העיניים שלנו, אם רק נחיה בידיעה שהקב"ה מביט מסוף העולם ועד סופו, והוא עושה את הכל, אז נדע שהרבה דברים אנחנו לא מסוגלים להבין. איך כתוב? "משפטי ה' אמת צדקו יחדיו" כשרואים את כולם כיחידה אחת, יחדיו, אז מבינים שהם צדקו, אלא אנחנו רואים רק חלקים קטנים.

ולכן אנחנו צריכים את ההכרה בליבנו, שכל דבר זה רק לטובת האדם, כי זה אבא שלנו, והוא יודע מה שהוא עושה. תלמיד הרמב"ן פעם אמר לרבו שיש לו צרות, אמר לו הרמב"ן: זה הכל ה' יתברך, הוא רואה את הכל וזה לטובתך.

המגיד מדובנא היה אומר על זה: משל לחייט שקיבל לידיו אריג משי מיוחד, עם חוטי זהב, לעשות מזה איזה חליפה יפה. לקח את האריג הזה, התחיל לגזור אותו. גוזר פה גוזר זה, אדם שרואה

ואדברה" כמניין תרי"ג. לכן יש כח אדיר בפרשה הזאת. והשנה היא נקראת ביום השמיני של עשרת ימי תשובה.

מי מאזין ומי שומע?

"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי" - משה אמר את הפרשה הזו ביום מותו, ואמר לשמים ולארץ: "האזינו השמים ותשמע הארץ" - אני רוצה שאתם השמים והארץ, תהיו העדים על בני.

והנה יש דבר מענין, שמושה אומר לשמים לשון "האזנה" - האזינו, ולארץ לשון "שמיעה" - ותשמע, אבל אצל ישעיהו ראינו להיפך: "שמעו שמיים והאזינו ארץ", שמיעה בשמיים והאזנה בארץ, ומדוע זה ככה?

אלא, אומרים רבותינו, שמיעה זה מורחק, אבל האזנה זה מקרוב. ומושה היה קרוב לשמיים ורחוק מהארץ, כי היה ביום מותו, והיה יותר קרוב לעליונים מאשר לתחתונים, ולכן אמר לשון "האזנה" לשמיים ו"שמיעה" לארץ. אבל ישעיה הנביא היה רחוק מהשמים וקרוב לארץ, לכן אמר שמיעה על השמיים והאזנה על הארץ.

שמור לי אותן ואני אשמור עליך

כתוב במדרש שבשעה שדיבר משה את שירת האזינו, שתקו העליונים והתחתונים. כל העולם היה שקט, כמו עשרת הדברות. לכן כתוב "אלה הדברים אשר דבר משה", בשעה שדיבר משה, לא נשמע הגה בעולם. עוף לא פרח, ציפור לא צייצה, כמו במתן תורה.

גם האזינו "השמים" זה בגמטריא "הנשמה". וגם השמים זה בחינת הזכר, והארץ זה בחינת הנקבה. ובראש השנה אנחנו אומרים, "שנהיה לראש ולא לזנב". מה זה ראש? שנלך אחרי הראש, אחרי הנשמה. ולא אחרי הזנב - אחרי ההבל וההבלים - אחרי הגוף שמושך להבלי העולם. תמליך את הנשמה על הגוף. וכמו שמושה אומר "האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי", וצריך להבין, הרי משה רבנו היה עניו, ואיך הוא אומר לשמים ולארץ תשתקו כי אני מדבר?

אלא, משה רבנו רצה לומר לעם ישראל, אני אראה לכם מה זה הכח של יהודי, כל יהודי ביכולתו להשתיק את השמיים והארץ, ואפילו להעמיד את השמש ואת הירח, "שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון". איך עושים את זה? אם אדם שולט על האיברים שלו!

למשל, כתוב בהאזינו: "יצרנהו כאישון עינו", מה הפירוש? אומרים רבותנו, הקב"ה נוצר - שומר את האדם כאישון עינו - כפי מה שאדם משמר את עינו, ככה הקב"ה שומר אותו. "שמור לי ואשמור לך". שמור לי - את העיניים שלך, כמו שאני אומר "לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", ואשמור לך - אשמור אותך מכל צער ומכל צרה. וזהו "יצרנהו כאישון עינו", כפי איך שאתה שומר את העיניים שלך, אני אשמור אותך.

ואתם יודעים מה קורה כל לילה במקום השכינה? בכותל המערבי - מקום השכינה? ונקבצים - נשמות, נשמות, נשמות של עם ישראל, בחורים, אנשים, נשים וטף, כולם נוהרים, רק כדי להתקרב לקדושה. והקב"ה שמת! איזו שמחה! איזה אור יורד מן השמים!

הבן איש חי על מלחמת יום הכיפורים

מורנו ראש הישיבה רבי יהודה צדקה היה מביא בשם הבן איש חי, שמפרש את הפסוק שאמר יעקב לעשיו "ודפקום יום אחד", "יום אחד" הוא יום הכיפורים, שהוא יום אדיר בימי השנה, יום "אחד" שאין לו שני. ואפילו באותו היום שאין השטן שולט בו, אף על פי כן הסטרא אחרא חפצה ב"ודפקום" אף ביום זה לקלקל מעשיהם.

והוסיף על כך ראש הישיבה, שכעין רוח הקודש נצנצה כאן בדברי רבנו יוסף חיים, כי ביום הכיפורים שהוא "יום אחד" מיוחד בשנה, באו עשו וגונדא דיליה על עם ישראל - במלחמת יום הכיפורים ונתנו מכה גדולה, בעצם היום הקדוש הזה יבואו עליהם ודפקום, מפני רוב קלקול המעשים. ולגבי העתיד, אומר הגאון מוילנא: מלחמת עולם שלישית - הכל יגמר ברגע אחד, שתיים-שלוש דקות, וזהו.

אז מה אנחנו צריכים לעשות עכשיו? לעשות חשבון נפש, כל אחד עם עצמו. רבנו האר"י הקדוש אומר: עשרת ימי תשובה הם השורש של כל ימות השנה - וכמו שהשורש קובע איך יצמח כל האילן, כך איך שאדם חוזר בתשובה עכשיו, ואיך הוא מכין את עצמו בתפילה בימים האלה, כך הוא זוכה להכין לעצמו כלים וכוחות לעבוד את ה' כל השנה כולה. איך שאנחנו משתדלים עכשיו בתשובה ובתפילה - כך יהיה לנו כל השנה. עכשיו אנחנו בונים את הכלים.

חול המועד של ר"ה

למעשה, עכשיו אנחנו מכינים את המדרגה שלנו לכל השנה - זהו הכח הגדול של הימים האלה, כמו שכתוב: "דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב" - בימים האלה השכינה יורדת אלינו, עד כדי כך, שבימים הללו, אדם יכול לפעול פעולות של צדיק גדול בכל השנה כולה!

הרמב"ם כותב בהלכות תשובה (פרק ב' הלכה ו') שבעשרת ימי תשובה, תשובת יחיד מתקבלת כמו תשובה של ציבור! איזה כח יש לעשרת ימי תשובה! יחיד שמתפלל זה כמו ציבור! ותפילת ציבור זה כמו תפילת צדיק גדול שאין לו שום מחסומים. למה? כי הבעיה שלנו בכל השנה היא שיש מסכים המבדילים בינינו לבין אבינו שבשמים, אבל בימים האלה יורדים כל המסכים - אין מסכים! התפילות שלנו חזקות.

היערות דבש - רבי יהונתן איבשיץ אומר, שעשרת ימי תשובה הם כימי חול המועד (אחרי ראש השנה), כי אין לעשות בהם מלאכה, מלבד מלאכת דבר האבד וחיי נפש, שהרי בימים האלו,

מהצד יכול לחשוב: "אוי ואבוי, זה השתגע, למה הוא חותך? איך זה יכול להיות דבר כזה? מה הוא עושה?" אבל אחרי שהוא יגמור את הבגד, הוא יראה איזה יופי של בגד וכל מה שגזר, זה היה בשביל לתפור.

אותו דבר, האדם פוקדים אותו לפעמים צרות ובעיות, זה דומה לגזירת החייט, כי הקב"ה גוזר, אבל אתה צריך לדעת ולהאמין, שבסוף הכל יהיה טוב. כל מה שהוא גזר את האריג לגזרים, זה בשביל התכלית לתפור בגד נאה.

הרב'ה מרוזין היה אומר: מה הפירוש "שויתי ה' לנגדי תמיד", ה' לנגדי - ה' זה מידת הרחמים, זה הזמנים שאדם רואה את מידת הרחמים, שהכל הולך בסדר, אבל לפעמים נדמה לאדם גם "לנגדי" - כאילו הקב"ה נגד חלילה דהיינו מידת הדין, ועל זה אומר הפסוק שויתי ה' לנגדי - ששוה אצלי הזמנים של ה' [רחמים] והזמנים של נגדי, כי באמת תמיד הקב"ה עושה טוב, ותמיד צריך לקבל בשמחה.

יש פעמים שאדם רואה את הרחמים, אבל לפעמים אדם לא רואה, והוא נפגש עם מידת הדין, איך כתוב? "שמע ישראל, ה' אלקינו, ה' אחד". ה' - זה רחמים, אלקינו - זה מידת הדין, גם אם אתה רואה "ה'" וגם אם אתה רואה "אלקינו", ה' אחד - תדע לך שם הוי"ה - שם אחד, אחד אלקינו שבשמים, ככה צריך לדעת שהכל ממנו יתברך, והכל לטובת האדם.

שטיפה פנימית וחיצונית

ועכשיו אנחנו גם מכינים את עצמנו בעזרת ה' ליום הכיפורים, שיהיה ביום שני - יום אחד אחרי שבת שובה. יום הכיפורים זהו יום אדיר, יום יחיד ומיוחד שאין חזק כמוהו בכל השנה: ביום הזה יורד אור גדול מאת ה' יתברך, ונכנס לתוך רמ"ח איברים ושם גידים של כל אחד מעם ישראל, ושוטף ורוחץ אותנו מטומאת עוונותינו, ובלבד שאנחנו נרצה בכך! "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו".

איך אומר רבי עקיבא: "לפני מי אתם מטהרים?" על פי הסוד: מ"י זה חמישים שזה "הבינה" העליונה, שביום כיפור מאירה ומטהרת ורוחצת את עם ישראל ביום הזה.

והוסיף על כך ראש הישיבה, שכעין רוח הקודש נצנצה כאן בדברי רבנו יוסף חיים, כי ביום הכיפורים שהוא "יום אחד" מיוחד בשנה, באו עשו וגונדא דיליה על עם ישראל - במלחמת יום הכיפורים ונתנו מכה גדולה

בפרט שעם ישראל בא בבתי כנסיות ובפרט בליל יום הכיפורים, יורדות נשמות הצדיקים - נשמות אבות העולם - לבתי כנסיות ולבתי מדרשות, ומליצים טוב על עם ישראל, ואומרים: "תראוכמה ישראל ממלאים את בתי הכנסיות ובתי המדרשות! הכל מלא!"

שריפה]. אמר הרב: "תכינו לי צֶבֶת לפתוח לו את הפה". אמר: "כבוד הרב, לא צריך צֶבֶת - אני עושה את זה באהבה, אני מחכה לזה!"

אמר לו הרב: "תרד למקווה, תטבול, תעשה וידוי, תטבול שוב, ותלבש את התכריכים שלך". הלבישו אותו, קראו לו פסוקים,

אמר לו הרב: "תרד למקווה, תטבול, תעשה וידוי, תטבול שוב, ותלבש את התכריכים שלך". הלבישו אותו, קראו לו פסוקים, טיהרו אותו. אמר לו הרב: "תשכב, חביבי". הוא שכב מיד. אמר לו הרב: "אתה עדיין עומד במחשבתך?" אמר: "כן, אני רוצה!"

טיהרו אותו. אמר לו הרב: "תשכב, חביבי". הוא שכב מיד. אמר לו הרב: "אתה עדיין עומד במחשבתך?" אמר: "כן, אני רוצה!" אמר הרב: "אני אעשה לך את זה, אתה בטוח?" אמר: "אני מתחנן לפניך!"

סגרו לו את העיניים בבד, פתחו לו את הפה - הוא רואה את העופרת בוערת - ואז לקח הרב דבש, ושפך אותו לתוך פיו! אמר לו: "עכשיו אתה בעל תשובה! עשית תשובה באהבה כזאת, שכל צבאות השמים מזודעזעים ממנה! זכית - עכשיו תחיה בתור יהודי, סע למשפחה שלך, החזר את כולם בתשובה - זו הזכות הגדולה שלך! וכשיבוא יום הכיפורים, אתה תעלה את כל הכיפור של כל העולם, עם התשובה שעשית. זכית, חביבי!"

הפרופסור הציע: תן שקל לצדקה...

יחזקאל הנביא התנבא לעם ישראל שהתשובה מועילה ומכפרת את כל עוונותיהם, ועם ישראל לא האמינו לו - "אנחנו לא מאמינים לך! מאיפה לך שאם נגיד 'חטאתי עויתי פשעתי, אשמו בגדנו' ונצום ביום כיפור, הכל יתכפר?". עד שהוא נשבע להם: "הי אני נאם ה' אלהים אם אחפון במוות הרשע" יחזקאל נשבע להם שבועה, שהקב"ה לא רוצה במוות הרשע, אלא ידו פשוטה לקבל שבים.

שואל רבי יצחק בלאזר מה קרה? מדוע יחזקאל היה צריך עד כדי כך להישבע? מדוע ישראל לא האמינו לנביא שהקב"ה פושט את ידו לקבל תשובה? מה קרה? עד כדי כך לא האמינו שהוא היה צריך להישבע על זה?!

אלא, אומר הרב בלאזר, עם ישראל היו ברמה רוחנית גבוהה, וידעו בעומק נפשם מה חטא אחד גורם בעולם העליון, איזה פגמים הוא עושה בנשמה, ושהוא הופך את כל העולמות, וכמה בגללו נהיים אנשים חולים, כמה מתים, איזה צרות אנשים סובלים. וכשאדם רואה את כל זה במו עיניו, איך הוא יכול להאמין שסתם וידוי ותענית יתקנו את זה? ולכן הם לא האמינו שאדם שאומר חטאתי עויתי פשעתי, כבר מתקן את כל העולמות, הם חשבו

אדם צריך לשבת עם עצמו, וללמוד מוסר, ולדעת איך להתנהג ולהתקדם בעבודת ה', ולעשות חשבון נפש. וכאשר אדם עושה את זה, ואחר כך הוא בא לפני ה' יתברך, זה עולם אחר לגמרי.

וכבר הזכרנו את מה שכותב ה"פלא יועץ" בספרו דן ידן ובסוף ערך "תשובה": שהתורה והמצוות של הימים האלו עולות לחשבון גדול יותר מימים אחרים! ההבדל בין עשרת ימי תשובה לשאר ימות השנה הוא כיתרון האור מן החושך!! שים את הימים האלה ליד ימים אחרים בשאר השנה: פה אתה רואה חושך ואפילה, ופה אתה רואה אור גדול! למה? כי שערי תשובה פתוחים, הכל פתוח - שעה אחת של תשובה בימים האלה שווה יותר משעה בכל שאר הימים!

והפלא יועץ מוסיף ואומר: כל שעה בעשרת ימי תשובה שווה כמו כמה חודשים! ומוסיף: צריך לעשות "שני תמידים כהלכתם" - "חטאתי נגדי תמיד", ו"שויתי ה' לנגדי תמיד" - כל הזמן שהקב"ה מסתכל עליי. לכן אדם לא יעזוב את זה, ולא יתמהמה מלעשות תשובה!

רבי יצחק בלאזר אומר: מי שלא חוזר עכשיו בתשובה, כששערי שמים פתוחים - זה נחשב למרד! הקב"ה אומר לך: "בוא אלי! הכל פתוח, אני מקבל אותך!" - מה קורה לך??

סגרו לו את העיניים והוא פתח את הפה

רבי שלמה אלקבץ מספר בשם זקן אחד, שהיה יהודי רשע אחד שלא הניח עבודה זרה שלא עבד, ותועבה שלא עשה - כל העבירות שבעולם, והיה אף מתגאה ברשעותו. יום אחד הוא ניגש לרבי משה די-לאון, מקובל גדול, ואמר לו: "כבוד הרב, מה אתה אומר עלי? אם אני אעשה תשובה, יפתחו לי שערי שמים?" אמר לו הרב: "אתה? כל שערי תשובה סגורים לפניך, רשע מרושע כמוד?"

אמר לו: "כבוד הרב, נכון שאין היום ארבע מיתות בית דין, אבל אני מוכן לקבל על עצמי אחת מהן! אני באמת רוצה להתקרב לאבינו שבשמים!" אמר לו הרב: "ברצינות אתה מדבר?" אמר: "כן!" אמר לו הרב: "יש לך תשובה! עכשיו זה עשרת ימי תשובה, הקב"ה אומר בוא אלי - אתה רוצה?" אמר: "כן, אני רוצה!"

אמר לו הרב: "אם כך, אתה חייב שריפה, השריפה תכפר עליך, ואני אשרוף אותך לכפרת עוונותיך, אבל תעשה דבר אחד: תשב ארבעים יום ותצום - כל יום תאכל רק בלילה. אני אתן לך סדר של תשובה: כל יום תגמור את כל ספר התהלים, ותבכה על עוונותיך". אמר: "אין בעיה", וכך עשה.

באה אליו אשתו, באו אליו כולם, אבל הוא אמר: "משה אמת ותורתו אמת! עד עכשיו חטאתי ועויתי, אני רוצה למוות כיהודי! היצר הרע התגבר עלי - קחו את כל הכסף והזהב, רק עזבו אותי לנפשי, זה התיקון שהרב נתן לי!" ולא עזר לאף אחד - איש לא הצליח לשכנע אותו. במשך חודש ימים תמים הלך לבית המדרש, ישב בשק ואפר, צם ובכה כל יום, לבש תכריכים.

הגיע יום הארבעים. אמר: "רבתי, תכינו לי עופרת [כדין מיתת

- באמת העולם צריך לרעוש, היהדות צריכה לזעוק לשמים כל יום כדי לבטל את הגזירות. אנחנו אדישים, מאיפה זה בא? אומרים רבותינו שגם זה גזירה שאנשים אדישים!

הרב מפוניבז' היה אומר, הנה בברית בין הבתרים כתוב: "ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו ויאמר לאברם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה". **אומרים רבותינו** שהראו לאברהם אבינו את כל הגלויות, ואת כל הצרות, דם ואש תמרות עשן, שואה איומה, הכל הראו לו, **ואברהם בתרדמה**, אומר הירושלמי שתרדמה זה שינה עמוקה. **ושאל הרב מפוניבז':** איך יתכן שנפלה על אברהם תרדמה וישן שינה עמוקה, אחרי שהוא רואה כאלה צרות? אלא, אומר הגאון מפוניבז', שתרדמה נפלה עליו, כדי להראות לו, שזה חלק מהגזירות והצרות שיהיו, שאפילו שיראו צרות ובעיות שצריך להרעיש עליהם את העולם, עדיין אנשים יהיו ישנים, לא יתעוררו! לכן צריך להזהר מזה! וצריך לדעת שעכשיו זה הזדמנות, כי הקב"ה נמצא עימנו, הכל פתוח! לא לישון! לנצל את הזמן! עכשיו הקב"ה מוריד אור גדול, אפשר בקלות לחזור בתשובה והכל מסתדר יפה יפה, ואדם יהיה מאושר. יש עכשיו פייס, מרוויחים עכשיו פייס כל החיים!

מכונה שמדפיסה כסף - לשעתיים בלבד

מסופר שהיתה עיר אחת שתושביה היו מאוד עניים, בקושי היה להם לחם, ולא היה להם אלא רק בגד אחד לכל אחד - איש ומבוגר - שאותו היו מכבסים שוב ושוב.

יום אחד, אנשי הממשל רצו לעזור מעט לתושבי העיר, והחליטו על רעיון מקורי: מידי פעם יביאו לעיר הזו את המכונה של הממשל שמדפיסה יורו. שעתיים שלימות תפעל המכונה בבית של אחד מעניי העיר. ומי העני שיזכה? כל פעם יעשו הגרלה בין כל העניים, ומי שיעלה בגורל, יזכה להפעיל את המכונה בביתו למשך שעתיים!

הרעיון יצא לפועל: הגיעה המכונה, נעשתה הגרלה, ועלה בגורל אחד העניים שיש לו עשרה ילדים. הביאו לו את המכונה לבית, ובאו כל השכנים מסביב לבית כדי לראות את הפלא איך שהשכן העני מתעשר בין רגע...

הוא שם את המכונה בשקע החשמל ואנשי הממשל עומדים עם סטופר של שעתיים. המכונה התחילה להדפיס, תוך כמה דקות יצא שטר של 500 יורו! וואו, איזה מחיאות כפיים! והוא מבסוט!

פתאום, בא הבן של העני, מוציא את השקע של המכונה, ומנתק אותה! וכולם צועקים לו "מה אתה עושה?" מה התברר? בבית של העני הזה, היה רק שקע אחד בבית, וכל פעם היו משתמשים בו למשהו אחר, או מכונת כביסה או תנור לאפות לחם.

והבן הזה היה רעב רצה את השקע בשביל התנור: "אני רוצה פרנה, אני רעב, רוצה לאכול לחם, לא יכול, לא אכלתי יומיים..."

שזה לא יכול להיות. לכן הנביא נשבע להם שתשובה זה עובד! משל למה הדבר דומה? אחד יבוא לרופא ויבקש ממנו רפואה למחלת לב שיש לו, ה' יצילנו. והרופא יגיד לו: "קח 10 שקל, שים בצדקה, תקרא פרק תהילים, ותהיה בריא", וכי הוא יאמין לו? הוא יחשוב שהרופא הזה 'טרללה', אמנם יש בזה אמת, כי הקב"ה נפש כל חי בידו, אבל אם הרופא יגיד לו את זה, הוא לא יאמין לו.

ככה בדיוק בני ישראל ראו את העניין של תשובה, הם לא היו מבינים מה זה תשובה, איך זה יכול להיות? הרי עוון, זה כמו חיידק טורף בתוך הנשמה, ואיך אדם יכול לעקור את זה? ולכן יחזקאל נשבע להם: תשובה, משנה את האדם. הקב"ה אומר: לא צריך הרבה, רק תבוא, תבכה, והכל יסתדר. ואם ככה בכל ימות השנה, על אחת כמה וכמה עכשיו בעשרת ימי תשובה, שהתשובה מועילה פי כמה וכמה.

הכהן הגדול של הדור שלנו

אדם רק יסתכל מה קרה השנה: כמה אנשים מתו, כמה נרצחו, כמה נפצעו - איזה יסורים! איזה מחלות! כמה אלמנות ויתומים. כשאדם רואה אנשים בריאים שמתים, מה יש לו להגיד? רק: "אדוני, תתעורר!"

במשנה מסכת יומא שאומרים בליל יום כיפור, כתוב שאסור שהכהן הגדול ירדם בליל יום כיפור, ואם הוא ביקש להתנמנם, פרחי כהונה מכים לו באצבע צרידה, ואומרים לו: "איש כהן גדול! עמוד! לא לישון עכשיו! וכתוב שהיו קוראים לפניו **איוב ובדברי הימים**" מדוע דוק **איוב ובדברי הימים**? אומרים המפרשים, שיש בזה רמז: שאומרים לו: "איש כהן גדול, איך אפשר לישון ולהתנמנם בזמן כזה בוער? הרי תראה בדברי הימים, תתבונן מה היה בשנה הקודמת בתשפ"ז, אתה יודע כמה אנשים נכנסו בשנת תשפ"ז לסבל ויסורים של איוב? כמה יתומים! כמה אלמנות! מה אתה מתנמנם? צריך להרעיש עולמות, שתהיה השנה הבאה טובה מתוקה, שנה טובה!"

עד מתי יהיה לנו לב אבן? צריך להתעורר! כמו שהיו קוראים לכהן הגדול: "תראה מה קרה, תתפלל על עם ישראל!" - כך כל

לפעמים רואים כל כך הרבה גזירות ואנשים אדישים - באמת העולם צריך לרעוש, היהדות צריכה לזעוק לשמים כל יום כדי לבטל את הגזירות. אנחנו אדישים, מאיפה זה בא? אומרים רבותינו שגם זה גזירה שאנשים אדישים!

אדם הוא כמו כהן גדול, וצריך לחשוב על עצמו ולא להעביר את הזמן סתם.

עכשיו זה הזמן שהקב"ה איתנו, זו הזדמנות גדולה שהקב"ה מקבל אותנו. לפעמים רואים כל כך הרבה גזירות ואנשים אדישים

ושובו אל השם". אל תעזבו את הקב"ה כך, כשהוא קורא לכם "בואו, קבענו, בואו תיקחו", ואתם ישנים? צריך לשוב אל הקב"ה, להתחנן אליו, לקרוא לו. עכשיו זה הזמן: הקב"ה מחכה לנו, שערי שמים פתוחים.

פתח עליו זרם מים באמצע השינה

אמרו רבותינו: "בינוניים תלויים ועומדים". מה הכוונה "תלויים ועומדים"? מסבירים המפרשים שזה כמו אדם שנגזר דינו למיתה, וכבר עומד על הגרדום: קשרו לו את הצוואר, כיסו לו

מידי פעם יביאו לעיר הזו את המכונה של הממשל שמדפיסה יורו. שעתיים שלימות תפעל המכונה בבית של אחד מעניי העיר. ומי העני שיזכה? כל פעם יעשו הגרלה בין כל העניים, ומי שיעלה בגורל, יזכה להפעיל את המכונה בביתו למשך שעתיים! הרעיון יצא לפועל

את העניים, אסרו לו את הרגליים והידיים באזיקים, והוא עומד כפוף. והחבל כבר מסובב סביב הצוואר. ותיכף פותחים את הדלתות למטה והוא נתלה. ופתאום יוצא קול: "עצור!" יש עליו איזה לימוד זכות! נראה! תמתין לו!" ומשאירים אותו ככה, ועוד לא פותחים את הגרדום...

זה הכוונה "בינוניים תלויים ועומדים". תלויים, אבל עדיין עומדים. כי עכשיו המלך שם לב עליו, לראות אם הבן אדם הזה באמת חוזר בתשובה ומתחרט על מה שהוא עשה. ואם הוא רואה שהבן אדם רוצה להשתנות, אז הוא אומר: "בסדר, תעזבו אותו". אבל אם לא, מה יהיה?! לכן עכשיו זה הזמן להנצל! לא לישון!

אם הקב"ה רואה שהאדם מבזבז את הזמן ולא מתעורר, מה עושה? מעיר אותו! זה כמו שפרצה דלקה בבית, ואב רואה את בנו בפנים וקורא לו: "מוישי! מוישי!", והוא לא מתעורר. משפריץ מים, מרסס עליו, נבהל, וראה שהאש כבר תפסה במיטה, עוד רגע הוא נשרף, קפץ. כך זה, אם אדם לא מתעורר, מעוררים אותו!

החולדה מתכוונת להכניס אותו לפי האריה

על הימים האלה נאמר: "אריה שאג מי לא יירא", הימים האלה שואגים! מי לא מפחד?! הרב שבט מוסר ממחיש מה הכוונה אריה שאג: איש אחד היה הולך בדרך, והנה הוא שומע שאגות אריה חזקות, הוא מתקרב לכיוון הרעש, עד שמגיע לאיזה בור עמוק, והוא רואה בעומק הבור, אריה מסכן תקוע בתוך הבור, והראש שלו פונה כלפי מעלה, והוא רעב ופותח את הלוע שלו, האריה רואה אותו ונתן וואחד שאגה... אוי ואבוי מי שיבוא לידו. והאיש הזה מרוב בהלה משאגת האריה איבד את יציבותו והתחיל להתדרדר לכיוון הבור... והוא צועק וצועק.

והנה פתאום הוא רואה איזה שורש חזק של עשב שגדל בשפת הבור, ומייד תפס בו בכל הכוחות וככה הוא תלוי באמצע הבור,

אומר לו אבא: "אל תדאג עוד מעט יהיה לך מה שתמצא, עכשיו אנחנו צריכים את המכונה לשעתיים, וכל רגע שהיא פועלת אנחנו מרוויחים, אחר כך, נוכל לקנות לך מאפייה שלימה...". אחרי כמה דקות בא הבן השני להוציא את השקע: "אני רוצה לכבש את הבגד שלי" והאבא משתגע: "חביבי עכשיו זה מדפיס מה אתה עושה?"

כך אנחנו - עכשיו, בעשרת ימי תשובה, אתה יכול לקבל הכול בקלות, בלי הרבה עבודה - כל רגע כזה אין כמותו. ואתה הולך לאבד אותו בשטויות ובהבלים?! "דרשו ה' בהמצאו" - לכל אחד יורד עכשיו מהשמים חוט של אור - חבל הצלה, צריך לאחוז בו חזק חזק. זה לא פשוט.

הוריד את הקירות ושבר את הכיורים

עכשיו זה הזמן להתחזק ולהכין את עצמנו לקראת יום הכיפורים. כל יום מהימים האלה אין כמותו, יש דבר כזה? רבותינו אמרו שבראש השנה אדם נידון לפני הקב"ה. אומר לו הקב"ה: "טוב, אתן לך עוד שנה, אבל צריך לבדוק מה עשית בשנה הזאת". למה הדבר דומה? לאדם ששכר דירה, ורוצה להאריך את החוזה לעוד שנה. אומר לו בעל הבית: "בעיקרון אין בעיה, אבל קודם כל אני צריך לבדוק איך אתה משתמש בדירה". אבל מה הבעיה? השוכר הוריד קירות, הדלתות נעלמו, אין מטבח, הכיורים שבורים, הזנחה שאין כמותה. אם יראה את זה בעל הבית, בודאי יגיד לו: "תסתלק מכאן הרגע! לא רוצה לראות אותך!"

אבל אם השוכר פיקח, ברגע שהוא שומע שבעל הבית עומד לבוא, הוא מביא פועלים, מסדר את הקירות, מתקין דלתות, צובע כמה שהוא מספיק. יבוא בעל הבית ויראה, יגיד: "אתן לך עוד ניסיון, עוד שנה", אבל אם הוא רואה הכול מוזנח כמו מזבלה. מה יתן לו? זהו זה, צריך עכשיו לגייס את כל הכוחות בכל כוחנו ומרצנו. אין להתמהמה, זהו הזמן הגדול והקדוש!

החפץ חיים אומר על הפסוק "שובה ישראל עד ה' אלקיך... קחו עמכם דברים ושובו אל השם": היה עני אחד שלא הייתה לו פרנסה, הולך מדחי אל דחי. והנה בבית הכנסת שלו היה מתפלל יהודי אמיד, בעל לב זהב, אדם טוב שאוהב לעזור. אזר אומץ וניגש אליו: "קשה לי מאוד, יש לי כך וכך ילדים, הפרנסה קשה, אני יכול לפתוח עסק בגדים, רק חסר לי הכסף. אולי תלווה לי? אני אעבוד, ארוויח ואחזיר לך", שמע אותו העשיר ואמר: "בסדר, אני יכול להלוות לך, בוא אליי בצהריים, אכין לך את הכסף".

קבע איתו. הברנש לא בא... למחרת נפגשו בבית הכנסת: "חיכיתי לך!" "סליחה, אני אבוא היום", קבעו שוב שעה. שוב לא בא... וכך שוב ושוב, כמה פגישות, החנות עדיין לא נפתחה, ותמיד "אתמול" ו"מחר"...

והנמשל, אומר החפץ חיים, אבינו מלכנו קורא לנו "רוצים תורה? בואו תיקחו. רוצים כסף? בואו תיקחו" קורא לנו, מחכה לנו, "תבוא, תפאדל!" ואיפה אנחנו? לכן נאמר "קחו עמכם דברים

הגיע רב אל הקצב, אמר לו הקצב: "גם אם תעמוד על הראש, אני לא חוזר בתשובה ולא מבקש ממך מחילה, מי אתה?" והמשיך בעבודתו. ורב אומר לו: "כדאי לך". ואז הקצב לקח את הגרון לחתוך עצמות, ופגעה בו רסים עצם אחד, ישר במוחו, ובקעה לו את המוח. נפל מת במקום.

נהרג בפיגוע ובא בחלום

בשנת תש"ס היה הפיגוע הנורא בקו 2, ברחוב שמואל הנביא: 26 הרוגים, כולם צדיקים. אחד מהם היה הרב סגל, שגר בבני ברק והיה מחנך בתלמוד תורה "תורת חיים". אחרי שנהרג, בא בחלום לבן אחיו ואמר לו: "אתה גר בבני ברק, לך לרחוב חזון איש, יש שם משפחה כזו וכזו, הבן שלהם למד אצלי, ואני חייב לו 15 שקלים. תחזיר לו את זה". קם הבחור בבוקר וחשב: "חלומות שווא ידברו". למחרת בלילה חזר אליו ההרוג בחלום: "אין לך רחמים עליי? סך הכול תעבור ברחוב חזון איש, תעלה לבחור, תחזיר לו 15 שקלים." אמר הבחור: "אני אעשה את זה, לא חשבת שזה רציני".

למחרת הלך, דפק בבית ברחוב חזון איש. פתחה לו האם. "אתם משפחת זה וזה?", "כן", אתם מכירים את הרב סגל? "בטח, הוא חתן את הבן שלנו." "איזה בן?" "מוישי." "קראי לו" בא הבחור, אמר לו: "הרב נהרג, אתה יודע." "כן, הצטערנו עליו מאוד." הוא חייב לך 15 שקלים? "ואז נזכר: "כן! היה טיול שנתי, ואני נתתי לו 15 שקלים להשתתפות בטיול, אבל הוא היה עסוק בלימוד ולא כתב את זה, ואח"כ הוא לא זכר שקיבל, חשב שלא שילמתי, אז בשביל להשתתף בטיול שילמתי פעם שנייה".

אמר הבחור למוישי הזה: אין מכניסים אותו למחיצתו למעלה עד שלא ישולם החוב הזה. קיבל את הכסף, ומיד יכול היה להכנס. חזר הרב בחלום פעם נוספת: "תודה רבה לך, הצלת אותי!" תראו מה זה! אימת הדין! כמה צריך להשתדל בכל ליבנו ובכל נפשנו!

ה"דיבוק" מאיזמיר

עכשיו נראה מה זה יום כיפור, מה המעלה הגדולה הזאת. ונדבר גם כן מה צריך לעשות בכיפור, איך אנחנו פועלים ביום הזה. כדי שלא יהיה אחד בעם ישראל שלא יכתב ויחתם לחיים טובים. אנחנו לא רוצים לשמוע על אף יהודי שקשה לו, שצר לו. צריך שכל עם ישראל יהיו באחדות אחת בלב אחד.

כתוב על יום כיפור "שבת שבתון יהיה לכם". קודם כל נבין מה זה שבת ואז נבין מה זה יום כיפור. כתוב בתנא דבי אליהו על הפסוק: "ימים יוצרו ולו אחד בהם", הקב"ה ברא שבעה ימים בשבוע, ובחר לו יום אחד - יום שבת. "יום השביעי" שבת לה' אלקיך. עוד אומר התנא דבי אליהו יצר הקב"ה 365 יום בשנה, ואמר: "אני רוצה יום אחד לעצמי". זה יום הכיפורים.

והנה אנחנו כבר יודעים שלפי הבן איש חי, שכל שעה שאדם לומד בשבת, זה שווה אלף שעות. ולפי רבינו הרש"ש ועוד, זה

וצועק לעזרה, כי אם הוא נופל, הרי הוא מייד נכנס לפה של האריה, ולא ישאר ממנו אפילו עצם... פחד פחדים!

והנה בדיק באה איזה חולדה... והיא רוצה לכרסם את השורש הזה שהוא תלוי עליו בר מינן... נתאר לעצמנו באיזה פחד נמצא האדם הזה? וההצלה היחידה שלו היא רק אם מייד יבוא אדם וישיט לו חבל.

זה בדיק המצב עכשיו: הגיהנום פותח את פיו, העוונות מכרסמים בשיח שאנחנו אווזים בו, ועוד רגע, אם לא מחזיקים חזק, נופלים. אבל חביבי, הכול פתוח לפניך: יש לך מנהרה, יש לך דרך להיכנס בה ולהינצל. אדם שישן ונופל לתוך לוע האריה. מה יישאר ממנו? כלום.

השומר סירב לפתוח והאריה קיבל ארוחה

היה גביר אחד שיום אחד הסתבך ביער. היה שם שומר עם בורגנין [בקתת עץ קטנה ששומרים ממנה על השדות והמכונות], ואמר לגביר: "בוא תיכנס אליי, עוד מעט יהיה חושך, תישאר כאן, אל תסתובב בחוץ" אמר הגביר: "זה לא לכבודי לשבת בבורגנין, אני לא בא לזה." אמר לו השומר: "יא חביבי, אתה תינצל!"

לא שמע לו, נכנס לחושך. שמע שאגות אריות: דובל'ה, נמרל'ה... דפק על דלת הבורגנין. אמר לו השומר: "אדוני, בלילה אני לא עובד... קראתי לך, אמרתי לך תבוא, אבל אתה גביר, זה לא לכבודך להיכנס לבורגנין..." ועוד לפני שסיים לדבר, בלע אותו האריה, עשה אותו שלד עצמות... ככה זה, מי שלא מבין. הקב"ה קורא לנו: בוא! הכול פתוח! עשרת ימי תשובה, אדם צריך להתעורר. מהשמים מביאים לו את הכול.

מסופר בגמרא מעשה עם האמורא רב שהיה "מרא דאתרא" באיזה עיר, והיה שם קצב אחד שלא שמע בקולו. הרב אמר לו בתוקף: "אתה לא תאכיל כאן נבלות וטרפות, ואפילו לא ספק נבלות!" נעלב הקצב מאוד, אמר לו הרב: "תיעלב, אין מה לעשות! אתה צריך לשמוע ממני מה מותר ומה אסור!". והקצב ביזה את רב.

האיש הזה מרוב בהלה משאגת האריה איבד את יציבותו והתחיל להתדרדר לכיוון הבור... והוא צועק וצועק. והנה פתאום הוא רואה איזה שורש חזק של עשב שגדל בשפת הבור, ומייד תפס בו בכל הכוחות וככה הוא תלוי באמצע הבור

הגיע עשרת ימי תשובה. חיכה הרב שיבוא הקצב לבקש מחילה. הברנש לא בא. אמר הרב: "אם לא יבוא, ייענש" מה עשה? הלך בעצמו לבית הכנסת שבו הקצב מתפלל, אבל האיש לא היה שם, פגש אותו רב הונא ושאל: "לאן אתה הולך?" "אני הולך לקצב, אולי יחזור בתשובה", אמר לו רב הונא: "כבוד הרב, מדוע ללכת אליו?" אמר לו רב: "כי חבל עליו" אמר רב הונא לתלמידיו: "תכינו לקצב לווייה, אין מה לעשות".

שבתון, זה מעין עולם הבא, זה יום שמזוהך הרבה יותר משבת! הזדככות כפולה ומכופלת! אין מחיצות, אין שום הפסק! יורד אור מיוחד משמיים מלביש את העולם באור של תשובה ומעשים

איש אחד באיזמיר, נדבק בו איזה דיבוק, נכנסה בו רוח, והתחננו לרב שיבוא להוציא ממנו את הדיבוק. הגיע הרב, התחיל לעשות ייחודים לבדוק מה קורה, וראה שהרוח הזו, היא של אדם שהיה בעל עבירות גדול

טובים, מטהר את האדם ומזכך אותו. ובאמת לפי המקובלים, כבר מהצהרים של ערב כיפור, יורד לעולם אור, וכבר האנשים נמצאים במדרגה של יום שבת בבוקר, עוד לפני שהתחיל יום כיפור.

כמו שאומרים רבותינו: "אדם שעבר על מצוות עשה ועשה תשובה, לא זו משם כל השנה עד שמוחלים לו". אבל עכשיו, ביום הכיפורים, נמחלים לאדם כל עוונותיו ברגע שהוא רק מבקש. מה שהיה צריך לעבוד עליו שנים, נעשה ביום כיפור אחד!

רבי יצחק בלאזר אמר בשם רבי ישראל מסלנט שהחטא הוא כל כך נורא, שאין כח בעולם שיכול להעביר אותו. ואפילו אם אדם יעשה תשובה וסיגופים שנה שלימה, כל החורף ישב בקרח, יעשה גלגולי שלג, ילקה, ישב בחרולי קוצים, יתענה כל השנה, עדיין לא יתכפר לו לגמרי כמו שמכפר יום כיפור אחד! הרב דסלר היה אומר: אפילו אם היה יום כיפור פעם בשבעים שנה, הוא היה שווה עולם ומלואו. תארו לכם מה זה יום הכיפורים: נפתחים שערים מיוחדים, ותשובתו של אדם מתקבלת.

החליפה שנקרעה שוב ושוב

יש בשנה 365 יום, וביום הכיפורים השטן לא שולט! ולכן השטן - גימטריא 364 כי ביום אחד בשנה אין לו רשות לקטר - ביום הכיפורים. לכן עם ישראל נדמים כמלאכים ביום הזה: לא אוכלים ולא שותים, לובשים בגדי לבן, אומרים "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" בקול רם. תמיד שכנית עוזנו למעלה, ועכשיו היא יורדת למטה. איזו קרבה! יש דבר כזה?

אדם צריך לקפוץ על המציאה הגדולה הזאת, לנצל כל רגע ביום הכיפורים. לא סתם היו נוהגים בבית אל לקרוא בלילה את כל התהלים בלי לישון, אבל אנחנו, אם אדם ישאר ער כל הלילה, הוא לא יוכל להתפלל למחרת כראוי, ולכן צריך לישון קצת ולנצל את היום עצמו: לקחת את עצמו לידים, לנצל את היום הקדוש הזה, יום מחילת עוונות, יום קרבה. צריך לשמוח! עיצומו של יום מכפר, משהו אדיר שאין כמותו. "כי ביום הזה יכפר עליכם" - יכפר - בתשרי הקב"ה מכפר על הכול, כוח אדיר שאדם יכול לפעול עכשיו.

והנה ביום כיפור עושים עשרה וידוים, מה הענין הגדול בוודיו?

הרבה יותר. הכסא מלך כותב, שכל שעה בשבת זה חשוב כמו שאדם לומד שנה. ואם לומד קבלה, כלומר זוהר הקדוש, כל שעה היא כמו שבעים שנה.

אבל צריך להבין את פירוש הדבר הזה: איך שעה בשבת זה כמו אלף שעות שנה או כמו שבעים שנה, מה קרה? מאיפה זה בא שכל שעה זה כמו 1000 שעות? מה הפירוש?

ונבין את הדבר מתוך מעשה שהיה עם רבי אליהו הכהן מאיזמיר בעל השבט מוסר שהיה מקובל גדול, חסידא קדישא, וכך היה המעשה: איש אחד באיזמיר, נדבק בו איזה דיבוק, נכנסה בו רוח, והתחננו לרב שיבוא להוציא ממנו את הדיבוק. הגיע הרב, התחיל לעשות ייחודים לבדוק מה קורה, וראה שהרוח הזו, היא של אדם שהיה בעל עבירות גדול, והיא נשמה מיוסרת, שלא זכתה להיכנס אפילו לגהינם, ונגזר עליה לנוח ולנוע בעולם ורדפו אחריה מלאכי חבלה, וקיבל רשות להכנס באיזה איש שעשה משהו לא בסדר.

הרב דיבר איתו איזה שיח, והעם העומד שם הכירו את הדיבוק הזה, והוא דיבר איתם, ואומר להם "אתה עשית ככה ואתה ככה", והיו שם בכיות גדולות, ולא ידעו מה לעשות.

לבסוף הרב אמר לו: "אתה תצא מהגוף הזה, ואני מבטיח לך, שאני אעשה לך תיקון, תהיה קצת בגהינם ותעלה למקום שלך, אל תדאג". והדיבוק אומר לו: "אתה מבטיח לי?" אומר לו הרב "כן, אבל עכשיו לפני שאתה יוצא, אני רוצה לשאול אותך שאלה: איך אתם רואים את העולם הזה שאנחנו נמצאים בו?"

כיפור פעם ב-70 שנה!

כולם חשבו שהוא יגיד לו שהוא רואה רק רוחניות ונשמות, אבל הוא אמר כך: "כל העולם הזה שאתם נמצאים בו, אין בו אף פעם שמיים כחולים, כולו חושך, להבות אש גופרית וגחלי אש, ערפל, מסך של עשן, כל רגע מזיק יכול ליפול על בן אדם לשאוב אותו. וזה הכל בגלל העבירות", כי העבירות יוצרות מסך מבדיל בינינו לאבינו שבשמיים, "חטאתיכם הסתירו פני מכם" - יש חומת ברזל בינינו לבין אבינו שבשמיים. הרב הזדעזע.

"אבל" הרוח המשיכה את דבריה, "אני אגיד לך, שרק בשבת קודש, השמיים מתבהרים, הכל נראה צלול ובהיר, העולם מתעלה ומזדכך, יש עילוי העולמות". ולכן, התפילה בשבת עולה, והלימוד בשבת מאיר פי אלף מיום רגיל, כי ביום חול עד שמצוה עולה למעלה זה הרבה עבודה, אבל בשבת יש עליית העולמות, כל העולמות עולים ממדרגתם, ולכן כתוב "ימים יוצרו ולו אחד בהם" - הקב"ה בחר לו את יום שבת, שאין כמותו, כל הערפל והכל מתנדף. ולכן, כמו שהמצוות זוהרות בשבת, כך עונשו של המחלל שבת זה עשרת מונים. כי לא דומה אדם שעושה עבירה ברחוב, לאדם שעושה עבירה בתוך טרקלין המלך, שהוא מורד במלך, ולוקח את כל השפע של המלך מהבית שלו ונותן לאויבי המלך.

והרוח המשיכה לומר לרבי אליהו הכהן: "זיום הכיפורים, זה שבת

בערב יום הכיפורים צריך לאכול ארבע סעודות. מי שקשה לו, שתיים. **הבן איש חי אומר אפילו שבע.** אני אומר לכם הלכה: שצריך ארבע סעודות. למה דווקא ארבע? כי כל יום אדם עושה תיקון בסעודה, מתקן את חיצוניות העולמות על ידי שהוא מברך פעמיים ברכת המזון, וכך מתקן. בערב יום הכיפורים צריך לאכול פעמיים ביום: זו מצווה, וכל מי שאוכל מקבל שכר כאילו צם כפול. ממש ככה: אתה אוכל, ונחשב לך כאילו צמת. לא טוב?

אדם אוכל בערב כיפור שתי סעודות של אותו היום, ועוד שתי סעודות "למחר", בשביל היום העשירי. בלי זה, אומר רבנו האר"י, אין כוח ליום הכיפורים שלו! ביום הזה עולים אורות מיוחדים, ובלי שהאדם אוכל, הם לא יכולים לעלות. שלא יחשוב אדם שזו אכילה של ילדים קטנים, זו זכות גדולה, רק שיברך ברכת המזון בכוונה. ורק נוהגים לאכול בבוקר דגים, אבל לא אחר כך, יש בזה רמז גדול לפי הסוד. אבל לא לאכול מידי הרבה...

אצלנו בישיבה, אחרי התפילה מביאים חלות עם דג סרדינים, אותיות סר-דינים, אוכלים קצת לחם בבוקר, אבל קצת כדי שלא יסתום לו את התאבון כי הרי צריך לאכול כל היום. זו הסעודה הראשונה. אנחנו נותנים להם גם קצת בירה, כי יש עניין לשתות שיכר, כך כתב רבי בן ציון. אחר כך עושים שיעור דף היומי, לומדים את השיעור של אותו יום, וחוזרים הביתה לעשות עוד סעודה, זו השנייה. אחר כך הולכים להתפלל אצל שמעון הצדיק, ועושים שם עוד סעודה, זו השלישית. ואז מתפללים מנחה, ומכניסים את עצמם לסעודה המפסקת, זו הרביעית.

לא אכל עוף כל השנה - חוץ מיום כיפור

קודם כל, כפרות. מי שרוצה לעשות כפרות בתרגול, זה טוב, בתנאי שיהיה שוחט טוב ושיהיה מי שיאכל את התרגול [אפשר גם הוא עצמו, אין בזה שום בעיה]. העיקר הוא הזמן: קמים מוקדם, לפנות בוקר, מתחילים סליחות בסביבות ארבע, עלות השחר היא בערך בחמש, וחצי שעה לפני, עושים את השחיטה, והעיקר הגדול הוא השחיטה עצמה.

רבנו האר"י כותב: בערב יום הכיפורים יש גבורות שצריך למתקן. שחיטת התרגול בערב כיפור ממתקת את הגבורות שבספירת היסוד, וביום הכיפורים [ע"י השעיר] ממתקים את הגבורות שבספירת המלכות. הכוח הזה קיים רק בחלון הזמן שבין סוף הסליחות לעלות השחר. ברגע ששוחטים את התרגול בזמן הזה, ממתקים את חמש הגבורות. זה הזמן, ולכן חשוב לדייק בו. אנחנו כאן בישיבה מתפללים ועושים את זה, אבל אי אפשר להביא תרגול לכל אחד, אז מביאים תרגול אחד לכל קבוצה: נגיד עשרה תרגולים לעשר קבוצות, כל קבוצה שוחטת ומחלקת [אין כאן משחטה זה רק כדי לזכות בשחיטה בזמן הנכון בלי לאבד את התרגולים]. ומי שלא יכול בזמן הזה [וזה קשה] יעשה כפרות בכסף: שם את הכסף על ראשו במקום תרגול.

הייתי רואה את מורנו חכם יצחק כדורי, כל השנה לא אוכל עוף,

סותמים את הפה של המקטרג. אמנם המקטרג מקבל היום מתנה, את השעיר לעזאזל, אבל עדיין יש מקטרגים. ברגע שאדם מתוודה על עוונותיו, המקטרג כבר לא יכול לבוא ולהגיד "הם עשו, הם עשו". אומר לו הקב"ה: "סתום את הפה שלך! הוא כבר דיבר איתי, כבר סגרנו את העניין. אתה בא עוד פעם? אתה לא מתבייש? תלך מכאן!"

ילד אחד, אביו קנה לו חליפה, הוא הלך שיחק וקרע אותה. אמר לו אבא: "עכשיו לא אקנה לך עוד", אבל הילד הבטיח: "לא אעשה את זה עוד פעם". אבא קנה לו עוד אחת אבל... שוב פעם... התלכלך, נקרע. הפעם הילד פחד לחזור הביתה, לא רוצה להיכנס. מתקשר אליו אביו: "יא אבני, מדוע אתה לא בא?" "אני אגיד לך את האמת: נקרעה לי החליפה, הילדים דחפו אותי, נפלת...". אומר לו אבא: "אז למה אתה לא בא? תבוא, נקנה לך חדשה". ועוד לפני שמישהו יספיק להלשין לאביו, הוא מתחנן לאבא שלו... מה עושה האבא? אמר: "עכשיו שיבואו אלף מלשינים. לא יעזור להם! כבר החלטתי."

"כי אתה סולח לבני ישראל ומוחלן לשבטי ישורון", מה זה "סולחן"? שוב חוטאים, עוד פעם סולח, שוב חוטאים. כמו "רבצן" - כל הזמן רובץ. ככה הקב"ה כל הזמן סולח! "כי ביום הזה יכפר עליכם". יש מתנות כאלה?

לכן בואו כולנו נכין את עצמנו ליום האדיר הזה. ואחת מההכנות זה לסדר העבודה של יום כיפור. ידוע שזה מכפר על כל העוונות של עם ישראל, אדם שמכין את עצמו נהיה חדש. תמיד אני מחלק לכם חוברות כאלה "כשלא ילבינו" זה חוברות מיוחדות שאדם לומד בהם את סדר העבודה, מי שאין לו אז יש פה במשרד אבל כל שנה אני מחלק פה, שיהיה לכולם את החוברת הזאת להוציא אותה ללמוד אותה.

כאן מחלקים סרדינים

עוד דבר אחד נחוץ לדעת, ובו סוד גדול. רבנו האר"י כותב: כל יום שאדם עושה בו תשובה, בוכה, מתוודה והולך בדרך ה', מתכפרים לו כל אותו היום מכל ימי חייו. למשל יעשה תשובה

אפילו אם אדם יעשה תשובה וסיגופים שנה שלימה, כל החורף ישב בקרה, יעשה גלגולי שלג, ילקה, ישב בחרולי קוצים, יתענה כל השנה, עדיין לא יתכפר לו לגמרי כמו שמכפר יום כיפור אחד!

השבוע יום שלישי? יתכפרו לו כל ימי השלישי שלו. יעשה תשובה ביום רביעי? יתכפרו לו כל ימי הרביעי שלו. זה לא פייס? בפרט למי שיכול לצום. וגם מי שצם בימים האלה, בלילה הוא חייב לאכול לחם ולברך ברכת המזון בכוונה, יש בזה תיקון גדול, בפרט בערב יום הכיפורים.

ואז, נעילה. זה השיא! איזו זכויות. יש דבר כזה? הקב"ה פותח, עכשיו נפתח הכול, פי כמה! בנעילה. עת רצון הכי גדולה בעולם. וכי אדם ישן? לא! להתעורר, לעשות הכול! לכן חובה עלינו בימים האלה ללמוד מוסר, שאדם יתעורר בתשובה, יתקרב לאבינו שבשמים, ינצל את הימים האלה ואת יום הכיפורים, כמה זה מכפר על האדם, איזו זכות.

לא בשר, לא דגים, ובערב כיפור לוקח את התרנגול שלו, השוחט שוחט, ממליח אותו, והרבנית מכינה ממנו עוף קטן בשבילו. חתיכה מהעוף. אוכל אותה. אין בזה שום בעיה לאכול את העוף של הכפרות, ואדרבה, אפשר גם לקחת אותו הביתה. העיקר הוא השחיטה. מי שקשה לו, כאן ביישיבה שוחטים 10-15 עופות, מישוהו מהאברכים ימלח אותם, כל אחד לוקח את שלו הביתה אחר כך.

לכן חובה עלינו בימים האלה ללמוד מוסר, שאדם יתעורר בתשובה, יתקרב לאבינו שבשמים, ינצל את הימים האלה ואת יום הכיפורים, כמה זה מכפר על האדם, איזו זכות. ואז, כשנגמר יום הכיפורים, אל תחשוב "גמרנו". מה גמרנו? עכשיו זה מתחיל

הוא בכה ב"ביטלנו תורתך"

אחר כך, במשך היום, כמו שדיברנו: הסעודות, ילך למקווה, ויש עניין לקבל אפילו מכות באותו יום [זה כנגד ארבע מיתות בית דין, לא סתם]. אדם מכין את עצמו חזק לקראת יום הכיפורים, עם בכיות בכל התפילות: "שמע ה' קול בכי". ואם אדם לא יכול לבכות ממש, לפחות יגיד בקול שנשמע כמו בכי.

ואז, כשנגמר יום הכיפורים, אל תחשוב "גמרנו". מה גמרנו? עכשיו זה מתחיל. עכשיו תתפוס את עצמך בידיים, התפילה במוצאי יום הכיפורים תהיה תפילה טובה, תלך הביתה, תברך טוב, תלמד על השולחן הלכות סוכה, ותצא לעשות משהו בסוכה. למחר בבוקר תלך ותקנה לך אתרוג, לולב והדס, ותכין את עצמך לקראת חג הסוכות.

ובעזרת ה' בחול המועד נעשה כאן מסיבה גדולה, שזכינו לאור הגדול, שמחת בית השואבה. ה' יזכנו לכל הדברים האלה, זה לא "אוטומטיק". הכול בא מה' שיזכה אותנו לעשות את רצונו כרצונו, שנזכה להתקדש ולהטהר. "כי ביום הזה יכפר עליכם" - להתקרב לאבינו שבשמים. איזו זכות גדולה זאת!

נברך את כל הקהל הקדוש, וגם את מי שמאזין לנו דרך הלוויין, דרך הטלפון, דרך רדיו מורשת, ורדיו דרום, ערוץ 2000, מלכא דעלמא יברך יתכון: כתיבה וחתימה טובה, שנה טובה ומתוקה, שנת פריחה ונחת והרבה תורה, הרבה תורה, שנזכה לקבל את התורה ברמ"ח איברינו ושס"ה גידינו, להיות עבדים נאמנים להשם יתברך וללכת בדרכיו.

שכל אחד שיזכה לכל מה שהוא צריך, שהקב"ה יתן לו ביום הכיפורים הזה. צריך נחת? יתן לו נחת, צריך אישה? יתן לו זיווג, צריך פרנסה? יתן לו פרנסה, צריך בריאות, תבוא לו בריאות. כל מה שכל אחד צריך, ה' ימלא כל משאלות לבכם לטובה, לרפואה ולישועה. שיהיה לכולם, בעזרת ה', חתימה טובה, ישועה גדולה ובשורות טובות, ושנה הכי טובה, שנת גאולה וישועה. וכן יהי רצון, ונאמר אמן.

חכם עובדיה. רק היית מדבר איתו, הוא היה מוריד נחלי דמעה, רגיש כל כך, בכל תפילות יום הכיפורים. ובפרט כאשר הוא אמר "ביטלנו תורתך", איזו בכייה הייתה לו! וכי הוא ביטל תורה?!

עוד עצה אתן לכם: חצות הלילה של יום הכיפורים חשוב מאוד. אדם יכין שעון מעורר. רוצה לישון? לך לישון, אבל שיעיר אותך רבע שעה, עשר דקות לפני חצות, כדי שבנקודת החצות תהיה ער. תזעק להקב"ה, כמה תפילות, כמה פרקי תהלים, ואחרי עשר דקות מחצות, כך שזעקת רבע שעה, תחזור לישון, ותקום מתי שאתה רוצה להתפלל. זה דבר גדול מאוד.

ללמוד על רבי עקיבא!

גם כפי שאמרתי לכם, להכין את עצמנו ולעשות פדיון נפש, יש לכם כאן מעטפות, זה טוב מאוד. כל אדם יכין את עצמו וילמד את כל סדר העבודה של הכהן הגדול, דבר פלאי. אני אומר לתלמידים: תציירו לי, תביאו לי תבנית של בית המקדש, אני רוצה שיהיה מולי, מאיפה נכנס הכהן הגדול, מאיפה נכנסים לבית המקדש, מה אחרי מה. כדי שכל דבר שלומדים אצל הכהן הגדול יתפס אצלי, שאדע כל פרט ואת כל הפירוש. שאדם ידע את הסדר, וכשהוא מבין אותו, זה מכפר לו את כל עוונותיו. לא כדאי?

אחר כך, בצהריים, טוב לקרוא על רבי עקיבא [כמו שמביא רבי יוסף חיים] על פטירתו, כשסרקו את בשרו במסרקות של ברזל, ועל נבואת יחזקאל הנביא על הבית השלישי שייבנה בעזרת ה'. כל זה קרה ביום הכיפורים, לראות את זה, זה דבר גדול.

המבצע השבועי - בחנות הישיבה (המבצע הינו לקוראי העלון ולשבוע בלבד)

סידור רחובות הנהר הקפות והושענות סוכות

ספרו של מו"ר הרב בניהו שמואלי שליט"א
על סדר הקפות והושענות ע"פ כוונות הרש"ש זיע"א

סוכת רחמים ושלום

הכנה לחג סוכות כולל הלכות חג הסוכות
בתוספת סדר לימוד לכל יום בסוכה
מאת מו"ר רבי בניהו שמואלי שליט"א

והתום להיים טובים כל בני בריתך

כל התורמים 36 ש"ח לכל נפש עבור

פדיון כפרות

יזכו ששמותיהם יכנסו לקודש פנימה

לפדיון נפש

שיערך בעז"ה על ידי כבוד מורנו ורבנו המקובל

הרב בניהו שמואלי שליט"א

ראש ישיבת המקובלים נהר שלום ירושלים

בערב יום הכיפורים

**עריכת פדיון נפש מסוגל
להציל מגזרות קשות לכלל ולפרט**

02.624.9000

כל כספי הפדיון קודש להחזקת מוסדות "נהר שלום"
מיסודו של המקובל האלוקי רבי מרדכי שרעבי זיע"א